

Міністерство освіти і науки України
Відокремлений структурний підрозділ «Золочівський фаховий коледж
Національного університету «Львівська політехніка»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Виконуючий обов'язки директора
Відокремленого структурного підрозділу
«Золочівський фаховий коледж
Національного університету
«Львівська політехніка»

Юрій Боллобаш

«31» *07/2023* 2023 р.

ПРОГРАМА ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

з української мови

для вступників на **перший курс** навчання
за освітньо-професійною програмою
підготовки **фахових молодших бакалаврів**
до Відокремленого структурного підрозділу
«Золочівський фаховий коледж
Національного університету «Львівська політехніка»

на основі базової загальної середньої освіти

Укладач:

Галина Басараб – викладач української мови та літератури
Відокремленого структурного підрозділу «Золочівський фаховий коледж
Національного університету «Львівська політехніка»

Програма вступних випробувань з української мови для вступників до відокремлених структурних підрозділів Національного університету «Львівська політехніка» на основі базової загальної середньої освіти (9 класів) розглянута та схвалена на засіданні циклової комісії правничих та гуманітарних дисциплін

протокол № 4 від «23» січня 2023 року

Голова ЦК

Мар'яна Грабовська

Розглянуто і затверджено на засіданні приймальної комісії Відокремленого структурного підрозділу «Золочівський фаховий коледж Національного університету «Львівська політехніка»

протокол № 3 від «30» січня 2023 року

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Марія Бень

Пояснювальна записка

Програму вступного випробування з української мови складено для осіб, які вступають на основі базової загальної середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра на підставі чинної програми з української мови для 5-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів (лист МОН №1/11-6611 від 23.12.2004р.) відповідно до Закону „Про загальну середню освіту” та Державного стандарту базової і повної середньої освіти.

У ній ураховано державний статус української мови, її суспільні функції, взято до уваги специфіку навчального предмета, що має виразні інтегративні функції, здатність справляти різнобічний навчальний, розвивальний і виховний впливи на абітурієнтів, сприяти формуванню особистості, готової до активної творчої діяльності у всіх сферах життя демократичного суспільства.

Під час написання тестових завдань з української мови абітурієнт повинен продемонструвати такі вміння та навички:

- орфографічні (правильно вживати апостроф у словах; правильно записувати власні назви з уживанням великої літери; правильно писати складні та складноскорочені слова, слова іншомовного походження тощо);
- граматичні (розрізняти різні лексико-граматичні групи слів, правильно вживати та змінювати граматичні форми слів різних частин мови; правильно використовувати різноманітні словотворчі засоби при творенні нових слів);
- лексичні (правильно вживати слова відповідно до їх лексичного значення; розрізняти однозначні та багатозначні слова, слова, вжиті в прямому та переносному значеннях, групи слів за походженням, частотою та сферою вживання; добирати антоніми, синоніми);
- фразеологічні (виділяти у реченні вжиті фразеологізми; правильно тлумачити лексичне значення сталих мовних зворотів);
- синтаксичні (виділяти різні види синтаксичного зв'язку у словосполученнях; розрізняти просте і складне речення, визначати типи простих і складних речень);
- пунктуаційні (правильно вживати розділові знаки у простому реченні, ускладненому однорідними членами речення, звертаннями, вставними словами

та вставленими конструкціями, відокремленими реченнями; правильно вживати розділові знаки у складному реченні).

Програма складається із пояснювальної записки, змісту дисципліни і рекомендованої основної і додаткової літератури.

Результати вступних випробувань для абітурієнтів, які вступають на основі базової загальної середньої освіти, оцінюються за 12-бальною шкалою, переведеною у 200-бальну шкалу. Критерії оцінювання знань та вмінь абітурієнтів сформовано в пояснювальній записці до пакетів екзаменаційних завдань.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

Назва розділу, теми	Знання змісту мовних понять, термінів, мовних явищ і закономірностей	Предметні уміння та способи навчальної діяльності
1. Фонетика. Графіка.	<p>Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.</p>	<p>Визначати в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові. Визначати місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й.</p>
2. Орфоенія	<p>Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. <p>Вимова слів з апострофом</p>	<p>Визначати особливості вимови голосних і приголосних звуків, наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм.</p>
3. Орфографія	<p>Правопис літер, що позначають ненаголошені</p>	<p>Розпізнавати вивчені орфограми й пояснювати</p>

	<p>голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів із рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови. Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).</p>	<p>їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.</p>
<p>4. Лексикологія. Фразеологія.</p>	<p>Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та пере-</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; вживати слова в переносному значенні.</p>

	<p>носне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.</p>	<p>Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.</p>
<p>5. Будова слова. Словотвір.</p>	<p>Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.</p>	<p>Відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, добирати спільно-кореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; розрізняти форми слова й спільно-кореневі слова, правильно вживати їх у мовленні; визначати спосіб творення слів.</p>
<p>6. Морфологія. <i>6.1. Іменник.</i></p>	<p>Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники</p>	<p>Розпізнавати іменники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їх</p>

	<p>власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи.</p> <p>Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни.</p> <p>Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.</p>	<p>лексичним значенням, уживаністю в мовленні; визначати основні способи творення іменників; правильно відмінювати іменники, відрізнити правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їх виражальними можливостями.</p>
<p><i>6.2. Прикметник</i></p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні.</p> <p>Якісні прикметники.</p> <p>Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.</p> <p>Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).</p>	<p>Розпізнавати прикметники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; ступені порівняння якісних прикметників; основні способи творення відносних і присвійних прикметників; відмінювання прикметників; відрізнити правильні форми прикметників від помилкових.</p>

<p><i>6.3. Числівник</i></p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) один, одна; 2) два, три, чотири; 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят; 4) сорок, дев'яносто, сто; 5) двісті – дев'ятсот; 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд; 7) збірні; 8) дробові. <p>Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.</p>	<p>Розпізнавати числівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; відрізнити правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками.</p>
<p><i>6.4. Займенник</i></p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.</p>	<p>Розпізнавати займенники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; відрізнити правильні форми займенників від помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні. Особливості вживання займенників у мовленні.</p>
<p><i>6.5. Дієслово</i></p>	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмі-</p>	<p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати загальне зна-</p>

нювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

чення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; використовувати один час і спосіб у значенні іншого; основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу не- доконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових. Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні. Особливості вживання активних дієприкметників у мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.

	Дієприслівники докона-ного й недоконаного виду, їх творення. Діє-прислівниковий зворот.	
<i>6.6. Прислівник</i>	Прислівник як частина мови: значення, морфо-логічні ознаки, синтак-сична роль. Розряди прислівників за значен-ням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приго-лосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприк-метників. Написання прислівників разом і через дефіс.	Розпізнавати прислів-ники, визначати їх загаль-не значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порів-няння прислівників, основні способи творення прислівників; відрізнати правильні форми прислів-ників від помилкових; добирати й комуніка-тивно доцільно викорис-товувати прислівники в мовленні.
<i>6.7. Службові частини мови</i>	Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за похо-дженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будо-вою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, проти-ставні, розділові) й підрядні (часові, причи-нові, умовні, способу дії, мети, допустові, порів-няльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи спо-лучників за вживанням	Розпізнавати приймен-ники, визначати їх морфо-логічні ознаки, групи прийменників за похо-дженням і за будовою; правильно й комуніка-тивно доцільно вико-ристовувати форми прийменників у мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполуч-ників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; правильно й комуніка-тивно доцільно викорис-товувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки, визначати групи часток за значенням і вживанням; правильно й комуніка-тивно доцільно викорис-товувати частки в мов-ленні.

	<p>(одиночні, парні, повтворювані) та за будовою (прості, складні, складені).</p> <p>Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.</p>	
<i>6.8. Вигук</i>	<p>Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова</p>	<p>Розпізнавати вигуки, визначати групи вигуків за походженням; правильно й комунікативно доцільно використовувати вигуки в мовленні.</p>
<p>7. Синтаксис <i>7.1. Словосполучення.</i></p>	<p>Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.</p>	<p>Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями; визначати головне й залежне слово в підрядному словосполученні; визначати поширені й непоширені словосполучення, типи словосполучень за способами вираження головного слова.</p>
<i>7.2. Речення</i>	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоши-</p>	<p>Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання.</p>

	рені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).	
<i>7.2.1. Просте двоскладне речення</i>	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.	Визначати структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета й присудка (простого й складеного), особливості узгодження присудка з підметом. Уміти правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення.
<i>7.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні</i>	Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).	Розпізнавати види другорядних членів та їх типи й різновиди, визначати способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні.
<i>7.2.3. Односкладні речення</i>	Грамматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.

	головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.	
<i>7.2.4. Речення з однорідними членами</i>	Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченні з однорідними членами.	Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні.
<i>7.2.5. Складне речення</i>	Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їх структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті.
<i>7.2.5.1. Складносурядне речення</i>	Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.	Розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні.

<p>7.2.5.2. <i>Складно-підрядне речення</i></p>	<p>Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складно підрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю. 	<p>Розпізнавати складно-підрядні речення, визначати їх будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, уміти відображати її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування.</p>
<p>7.2.5.3. <i>Безсполучникове складне речення</i></p>	<p>Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). <p>Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.</p>	<p>Розпізнавати безсполучникові складні речення; визначати смислові відношення між їх частинами-реченнями (однорідними й неоднорідними), особливості інтонації безсполучникових складних речень. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні.</p>
<p>7.2.5.4. <i>Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового</i></p>	<p>Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.</p>	<p>Визначати структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового</p>

зв'язку		зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні.
<i>7.3. Способи відтворення чужого мовлення</i>	Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог	Визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати.
<i>8. Стилїстика</i>	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них. Уміти користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Авраменко О.М. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі / О. М. Авраменко, М. Б. Блажко. – К.: Грамота, 2019.
2. Горпинич В. О. Морфологія української мови: Підручник / В. О. Горпинич. – К.: Академія, 2004.
3. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів: Навч. посібник / Г. О. Козачук. – К.: Вища школа, 1993.
4. Плющ М. Я. Грипас Н. Я. Українська мова: Довідник / М. Я. Плющ, Н. Я. Грипас. – К.: Либідь, 1995.
5. Український правопис / АН України, Ін-т мови – 4-те вид., випр. і перероб. – К.: Наук. думка, 2012.
6. Ющук І. П. Українська мова: Практикум з правопису української мови / І. П. Ющук. – К.: Освіта, 2007.
7. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови / І. П. Ющук. – 2-ге вид., перероб. і доповн. – К.: Освіта, 1994.

Додаткова

1. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів / Д. І. Ганич, І. С. Олійник. – К.: Вища школа, 1985.
2. Гриценко Т. Б. Українська мова та культура мовлення / Т. Б. Гриценко. – К.: Центр навчальної літератури, 2003.
3. Єрмоленко С. Я. Словник труднощів української мови / С. Я. Єрмоленко. – К.: Рад. школа, 1989.
4. Єрмоленко С. Я., Дзюбишина-Мельник Н. Я., Ленець К. В. та ін. Культура української мови: Довідник / С. Я. Єрмоленко, Н. Я. Дзюбишина-Мельник, К. В. Ленець. – К.: Либідь, 1990.
5. Зубков М. П. Практичний словник синонімів української мови / М. П. Зубков. – Х.: Весна, 2008.
6. Зубков М. П. Універсальний довідник. Українська мова / М. П. Зубков. – 5-те вид., випр. – Х., 2009.

7. Кобилянська М. Ф., Гуйванюк Н. В. Сучасна українська літературна мова. Синтаксис: Збірник вправ / М. Ф. Кобилянська, Н. В. Гуйванюк. – К.: Вища школа, 1992.
8. Коваль А. П. Практична стилістика сучасної української мови / А. П. Коваль. – 3-тє вид., перероб. та доповн. – К.: Вища школа, 1987.
9. Коломієць М. П., Регушевський С. Є., Словник фразеологічних синонімів / М. П. Коломієць, С. Є. Регушевський. – К.: Рад. школа, 1998.
10. Мельничук О. С. Словник іншомовних слів / О. С. Мельничук. – К., 1974.
11. Орфографічний словник / Уклад. М. І. Погрібний. – К.: Рад. школа, 2010.
12. Полюга Л. М. Повний словник антонімів української мови / Л. М. Полюга. – К.: Довіра, 2008.
13. Пономарів О. Культура слова: Мовностилістичні поради: Навч. посібник. – К.: Либідь, 2001.
14. Новий довідник: Українська мова та література. – К.: ТОВ «Казка», 2007.
15. Практичний курс української мови: Навч. посібник. – К., Либідь, 1995.
16. Тоцька Н. І. Українська пунктуація: Практикум. – К.: Вища школа, 1990.
17. Удовиченко Г. М. Фразеологічний словник української мови. – К.: Вища школа, 1984.